

cialdemokratiske regering gjorde ved forhøjelsen af energiafgifterne i 1982.

Regeringen har ikke ønsket at give tilsagn om at henstille til ligningsrådet, at fradrags-satserne for kørsel i egen bil og befordring mellem hjem og arbejdsplads for 1986 ændres under hensyntagen til forhøjelsen af energiafgifterne, på trods af at satserne er fastsat under forudsætning af et vist forventet fald i energipriserne.

Endelig har regeringen gennem sin nedskæringspolitik begrænset befolkningens muligheder for at spare på energiregningen.

Det gælder også mulighederne for at skifte fra privatbilkørsel til kollektive transportmuligheder.

Nedskæringerne af bloktilskuddene har forringet mulighederne for at udbygge den kollektive trafik, og det forslag om en yderligere beskæring af tilskuddene til kommunerne i 1986 og 1987, der indgår i regeringsindgrebet, vil kun gøre ondt værre.

De mennesker, der bor i private udlejningsejendomme, kommer også til at bære den fulde afgiftsbyrde, fordi regeringen har fjernet tilskuddet til isolering.

På samme måde har regeringen forringet mulighederne for, at befolkningen i de områder, hvor der hverken kommer fjernvarme eller naturgas, kan spare på energiregningen, ved gang på gang at stemme imod socialdemokratiets forslag om at afsætte flere penge til vedvarende energi.

Socialdemokratiet må derfor afvise regeringens forslag.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de stillede ændringsforslag.

I en anden social sammenhæng kunne mindretallet støtte de foreslåede afgiftsforhøjelser. Men på baggrund af regeringens brutale nedskæringer over for modtagere af sociale ydelser og den hårde indkomstpolitik over for flertallet af lønmodtagere samtidig med, at selverhvervende, kuponklippere og højere funktionærer har fået uset store indkomstforhøjelser, kan mindretallet ikke medvirke til at lægge nye byrder på de grupper, der i forvejen har betalt så rigeligt.

Mindretallet har noteret sig, at regeringen hævder, at hensigten med afgiftsforhøjelser kun er at sikre, at fald i importpriserne ikke

slår igennem i forbrugerpriserne, men har samtidig hæftet sig ved, at regeringen ikke har kunnet dokumentere, at afgiftsforhøjelserne kun får den virkning. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag om, at afgiftslovene tages op til revision, hvis priserne viser sig at stige.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1

1) Den foreslåede ændring af § 1 affattes således:

»§ 1. Der svares en afgift til statskassen af benzin efter følgende satser, jfr. dog stk. 2:

a. af blyholdig benzin 301,5 øre pr. liter. b. af blyfri benzin 226,5 øre pr. liter.

Stk. 2. Af blyholdig benzin udgør afgiften i perioden fra den 1. januar 1986 til og med den 28. februar 1986 251,5 øre pr. liter. I perioden fra den 1. marts 1986 til og med den 30. juni 1986 udgør afgiften 276,5 øre pr. liter.

Stk. 3. En blanding af benzin og andre varer er afgiftspligtig som benzin, hvis blandingen er anvendelig til drift af motorkøretøjer.«

Af et *mindretal* (SF):

Til § 2

2) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Såfremt forbrugerprisen på benzin den 1. marts 1986, den 1. juni 1986, den 1. september 1986 eller den 1. december 1986 overstiger forbrugerprisen pr. 1. oktober 1985 med mere end 5 pct., fremsætter ministeren for skatter og afgifter forslag til revision af loven.«

Bemærkninger

Til nr. 1